

فضیلت سوره مبارکه یس

فضیلت سوره یس

در کتاب (مفاتیح النجاح) از پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روایت شده: هر که سوره «یس» را برای خشنودی حق تعالی بخواند، پروردگار او را مشمول آمرزش فرماید و به او چنان اجری عنایت کند که گویا دوازده مرتبه قرآن را قرائت نموده است. از خواص این سوره آن است که هرگاه نزد بیماری خوانده شود به عوض هر حرفی از آن ده فرشته نازل می‌شوند که در برابر بیمار به صف ایستاده و برای او طلب آمرزش می‌کنند. و به هنگام قبض روحش حاضر گردیده و در تشییع جنازه‌اش شرکت می‌نمایند و بر او نماز می‌خوانند و به وقت دفنش در کنار او خواهند بود. و هر بیماری که خودش این سوره را هنگام سکرات مرگ بخواند یا برای او بخوانند، رضوان خزانه‌دار بهشت، جامی از شربت بهشت به او می‌نوشاند، پس او می‌میرد در حالی که سیراب است و برانگیخته می‌شود در حالی که سیراب است و نیازمند به حوضی از حوضهای پیامبران نمی‌گردد تا زمانی که وارد بهشت می‌شود در حالی که سیراب است. و نیز روایت شده: سوره «یس» خیر دنیا و آخرت را به قرائت کننده‌اش

سُورَةُ مَبَارَكَةِ يَس

می‌رساند، و از او بلای دنیا و احوال آخرت را دفع می‌نماید بلکه هر شری را از او برطرف نموده و همه حاجات او را روا می‌کند. خواندن این سوره برابر با بیست حج است و برای شنونده آن هزار نور و هزار برکت و هزار رحمت خواهد بود و هرگونه دشمنی و بیماری از او برطرف خواهد شد.

از رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت شده: هر که وارد قبرستان شود و سوره «یس» را بخواند خدا عذاب مردگان آن قبرستان را، کاهش داده و به تعداد آنها برای او حسنات قرار خواهد داد. از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام روایت شده: هر کس سوره «یس» را در روز بخواند تا شب مرزوق و محفوظ است و هر کس آن را شبانه پیش از خواب بخواند، خدا هزار فرشته بر او بگمارد که او را از شرّ هر شیطان رانده شده و از هر آفتی حفظ کنند و اگر در همان روز مرگش فرا رسد، خدا او را وارد بهشت نماید.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

سُورَةُ مَبَارَكَةِ سِ

يَس ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳

یا، سین (رمزهایی میان الله و رسول اوست). ۱. سوگند به این قرآن حکیم که، ۲. به یقین تو از فرستادگان (خدا) هستی. ۳

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴ تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۵ لَتُنذِرَ قَوْمًا

بر راهی مستقیم قرار داری. ۴ (و این کتاب) فرو فرستاده خدای مقتدر و مهربان است. ۵. تا بیم دهی قومی را که

مَا أَنْذِرَ آبَاءَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى

پدرانشان (از زمان عیسی یا ابراهیم) بیم داده نشده‌اند، از این رو غافل اند. ۶ بی‌تردید بر

أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا

بیشتر آنان گفتار (وعده عذاب) ثابت و محقق شده است، از این رو دیگر ایمان نمی‌آورند. ۷. همانا در

فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

گردن‌هایشان غل‌هایی قرار داده‌ایم که تا چانه‌های آنها کشیده شده، پس سرهایشان رو به بالا مانده است. ۸. و ما از پیش رویشان

سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹

سدی و از پشت سرشان سدّی قرار داده‌ایم و چشمانشان را پوشانده‌ایم (کور کرده‌ایم)، از این رو نمی‌بینند. ۹

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰

و بر آنان یکسان است چه بیمشان دهی چه بیمشان ندهی، ایمان نمی‌آورند. ۱۰

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ

جز این نیست که تو کسی را بیم توانی داد که قرآن پندآموز را پیروی کرده و از خدای رحمان در نهان ترسیده باشد؛ پس او را

بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ

به آمرزش و پاداشی پرازش بشارت ده. ۱۱ البته این ماییم که مرده‌ها را زنده می‌کنیم و آنچه را از پیش فرستاده‌اند

مَا قَدَّمُوا وَعَثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۱۲

و آثار (پس از مرگ) آنها را می‌نویسیم، و همه چیز را در نسخه‌ای آشکار (لوح محفوظ) به طور فراگیر برشمرده‌ایم. ۱۲

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۱۳

و برای آنها داستان اهل آن شهر (انطاکیه) را مثل بزن

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ ۱۳

آن گاه که دو نفر به سوی آنها فرستادیم، پس آنها را تکذیب کردند و ما (آنها را) با فرستاده سومی تقویت نمودیم،

فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۱۴ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

پس همگی گفتند: ما به سوی شما فرستاده شده‌ایم. ۱۴ (مردمان شهر) گفتند: شما جز بشری مانند ما نیستید

سُورَةُ مَبَارَكَةِ رِس

وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا

و خدای رحمان چیزی نازل نکرده، شما نیستید جز این که دروغ می‌پردازید. ۱۵ (رسولان) گفتند:

رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ

پروردگار ما می‌داند که ما به سوی شما فرستاده شده‌ایم. ۱۶ و بر عهده ما تنها رساندن

الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ

آشکار است و بس. ۱۷ گفتند: ما به (دیدن) شما فال بد زدیم، بی شک اگر از گفتارتان دست برندارید حتماً شما را سنگسار می‌کنیم

وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ

و مسلماً از جانب ما عذابی دردناک به شما خواهد رسید. ۱۸ (رسولان) گفتند: وسیله فال بد شما با خودتان است،

أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا

آیا اگر شما را تذکر دهند (تهدید به عذاب می‌کنید)؟! بلکه شما گروهی تجاوز کاری. ۱۹ و از دورترین جای

الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

شهر مردی با شتاب آمد، گفت: ای قوم من، از این فرستادگان پیروی کنید. ۲۰

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي

از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی‌طلبند و خود هدایت یافته‌اند. ۲۱ و مرا چیست

لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ

کسی را که مرا آفریده نپرستم در حالی که همه به سوی او بازگردانده می‌شوید؟! ۲۲ آیا جز او

ءَالِهَةً إِنْ يُرِدِ الرَّحْمَنُ بَضْرًا تَغْنَعَنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

معبودهایی را به پرستش گیرم که اگر خدای رحمان ضرر و زبانی را برای من بخواهد شفاعت آنها چیزی را از من باز نمی‌گرداند

وَلَا يُنْقِدُونَ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ

و نمی‌توانند مرا نجات بخشند. ۲۳ در این صورت بی‌تردید من در گمراهی آشکاری خواهم بود. ۲۴ (آن گاه خطاب به رسولان گفت) حقا که من

بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي

به پروردگار شما ایمان آوردم، پس (اقرار) مرا بشنوید. ۲۵ (عاقبت او را کشتند، و به او) گفته شد: وارد بهشت (برزخ) شو، گفت: ای کاش قوم من

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

می‌دانستند، ۲۶ که پروردگارم مرا آمرزید و مرا از گرامیان قرار داد. ۲۷

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ

و ما بر (اهل‌اک) قوم او پس از وی هیچ سپاهی از آسمان فرو نفرستادیم،

سُورَةُ مَبَارَكَةِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ

و (پیش از آن هم) ما فرو فرستنده (سپاه آسمانی برای اهلاک قومی) نبودیم. ۲۸ (وسیلهٔ اهلاک آنها) جز یک صیحهٔ (آسمانی) نبود که به

خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَحْسَرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

ناگاه همگی خاموش و بی‌جان شدند. ۲۹ دریغا بر بندگان! که هیچ فرستاده‌ای بر آنها نمی‌آمد مگر این که

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ

پیوسته او را استهزا می‌کردند. ۳۰ آیا ندیدند که پیش از آنها چه بسیار از مجتمعات انسانی را هلاک کردیم

الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا

که آنها به سوی اینان بازمی‌گردند؟! ۳۱ و آنها نیستند جز این که همگی (در روز واپسین) در نزد ما

مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَعَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا

احضار می‌شوند. ۳۲ و نشانه‌ای برای آنها همین زمین مرده است که ما آن را زنده کردیم و حیواناتی از آن بیرون آوردیم

مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ

که از آن می‌خورند. ۳۳ و در آن باغ‌هایی از درختان خرما

وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

و انگور قرار دادیم و از چشمه‌های گوناگون در آن جوشانیم، ۳۴ تا از میوهٔ آن و از نتیجهٔ کارکرد دست‌هایشان بخورند،

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي

پس آیا سپاس نمی‌گزارند؟! ۳۵ منزه است آن که

خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

همهٔ جفت‌ها را آفریده از آنچه زمین می‌رویاند و از خودشان

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَعَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

و از چیزهایی که نمی‌دانند. ۳۶ و نشانه‌ای (دیگر) برای آنها این شب است که روز را از آن (همانند لباسی) برمی‌کنیم؛

فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

پس به ناگاه در تاریکی قرار می‌گیرند. ۳۷ و این خورشید برای رسیدن به قرارگاه مخصوص خود همواره جریان دارد.

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ

این تقدیر و اندازه‌گیری خدای مقتدر غالب و داناست. ۳۸ و ماه را منزل‌هایی مقدر کردیم تا آن که

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

همانند شاخهٔ کهنهٔ درخت خرما (زرد رنگ و به صورت هلال) باز گردد. ۳۹ نه خورشید را می‌سزد

سُورَةُ مَبَارَكِيس

الْقَمَرِ وَلَا أَلِيلٌ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

که ماه را در یابد، و نه شب سبقت گیرنده بر روز است، و هر یک در مدار خاصی شناورند. ۴۰

وَأَيَّةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

و نشانه‌ای (دیگر) برای آنها این است که ما فرزندان آنها را در کشتی‌هایی پر حمل کردیم. ۴۱

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ

و برای آنها از مثل کشتی چیزهایی که بر آن سوار می‌شوند بیافریدیم. ۴۲ و اگر بخواهیم آنها را غرق می‌کنیم، پس

فَلَا صَرِيحٌ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا

نه فریادرسی برای آنها خواهد بود و نه نجات داده می‌شوند. ۴۳ مگر به خاطر رحمتی از ما و برخورداری (از زندگی) تا زمانی معین (نجات یابند).

إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

۴۴ و چون به آنها گفته شود: از آنچه در پیش روی شماست (شرک و فسقی که در آینده دارید) و آنچه در پشت شماست (کفر و فسقی که

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

انجام داده‌اید) پروا کنید شاید مورد ترحم قرار گیرید (اعتنا نمی‌کنند). ۴۵ و هیچ نشانه‌ای از نشانه‌ها و آیات پروردگارشان بر آنها نمی‌آمد مگر

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ

این که پیوسته از آنها رویگردان بودند. ۴۶ و چون به آنها گفته شود از آنچه خدا روزی شما کرده انفاق

اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ

نماید، کسانی که کفر ورزیده‌اند به کسانی که ایمان آورده‌اند گویند: آیا کسی را اطعام کنیم که اگر

أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا

خدا می‌خواست به او طعام می‌داد؟ شما جز در گمراهی آشکاری نیستید. ۴۷ و گویند: این وعده (قیام رستاخیز) کی خواهد

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

بود اگر راست‌گویید؟ ۴۸ آنها جز یک صیحه (آسمانی) را انتظار نمی‌کشند که آنان را در حالی که

تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ

با یکدیگر در خصومت‌اند فراگیرند. ۴۹ پس نه قدرت وصیت و سفارش پیدا می‌کنند و نه می‌توانند به سوی

أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

کسان خود بازگردند. ۵۰ (بار دوم) در صور دمیده شود، پس به ناگاه همه آنان از قبرهای خود به سوی پروردگار

إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا

خویش می‌شتابند. ۵۱ گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟ (آری) این همان است که

سُورَةُ مَبَارَكَةِ سِيس

هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا

خدای رحمان (در دنیا به ما) وعده داد، و فرستادگان او راست گفتند. ۵۲ (در آن هنگام) نفعه و صیحه‌ای نیست جز

صِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ

یک صیحه (نفعه سوم صور) پس به ناگاه همگی در پیشگاه ما احضار می‌شوند. ۵۳ و امروز (روز قیامت)

لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

هیچ کسی به هیچ مقداری ستم نمی‌شود، و جز در برابر آنچه می‌کردید مجازات نمی‌شوید. ۵۴

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ

همانا بهشتیان در آن روز در حال و هوایی خوش‌اند و مسرور و متلذذند. ۵۵ خودشان و همسرانشان

فِي ظِلَّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ

در زیر سایه‌هایی بر تخت‌های آراسته تکیه می‌زنند. ۵۶ برای آنها در آن جا میوه‌جات (گونگون) است، و برای آنهاست هر چه

مَا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ

آرزو کنند و بطلبند. ۵۷ (برای آنها) سلام و درود است که گفتاری است از جانب پروردگار مهربان، ۵۸ و (به مجرمان خطاب می‌شود) جدا شوید امروز

أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ

ای گنهکاران (از صف مؤمنان و صالحان). ۵۹ ای فرزندان آدم، آیا به شما سفارش نکردم که

أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ

شیطان را نپرستید که او مسلماً برای شما دشمنی آشکار است؟! ۶۰ و فقط مرا پرستید که

اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا

این راهی مستقیم است؟! ۶۱ و بی‌تردید گروه بسیاری از شما را گمراه کرده،

كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ

پس آیا اندیشه نمی‌کردید؟! ۶۲ این همان جهنمی است که همواره بدان

تَوَعَّدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ

تهدید می‌شدید. ۶۳ امروز بدان درآید و بجشید حرارت آن را در برابر آن که کفر و کفران می‌ورزیدید. ۶۴ امروز

نَحْنُمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

بر دهن‌های آنان مهر می‌نهیم، و دست‌هایشان با ما سخن می‌گوید، و پاهایشان به آنچه انجام می‌دادند

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ

و اگر بخواهیم چشمان آنها را محو می‌کنیم، پس در راه پیشی گیرند گواهی می‌دهد. ۶۵

سُورَةُ مَبَارَكِيس

فَاسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنِّي يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

اما کجا می توانند(راه را) ببینند؟! ٦٦ و اگر بخواهیم آنها را در جای خود مسخ می کنیم

عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

(به صورت حیوان یا جمادی درمی آوریم) پس نه می توانند پیش بروند و نه برگردند.

﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

٦٧ و کسی را که عمر دراز دهیم او را در خلقت، واژگون می کنیم(نیروهایش را رو به ضعف می بریم)، پس آیا نمی اندیشند؟ ٦٨

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ

و ما به او (پیامبر) شعر نیاموختیم و سزاوار او هم نیست، آنچه او می خواند چیزی جز مایه یادآوری و قرآنی روشن

مُبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

و روشنگر نیست، ٦٩ تا کسانی را که زنده دل اند بیم دهد، و سخن (خدا و وعده جهنم) بر کافران محقق شود. ٧٠

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ

و آیا ندیدند که ما از آنچه دست های (قدرت) ما ایجاد کرده برای آنها چهارپایانی آفریدیم که آنها

لَهَا مَا لِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

مالک و مسلط برآند! ٧١ و آنها را برایشان رام کردیم، پس برخی از آنها وسیله سواریشان است و از برخی می خوردند.

﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

٧٢ و برای آنان سودها و آشامیدنی ها در آن حیوانات است، پس آیا سپاس نمی گزارند؟! ٧٣

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

و به جای خدای یکتا معبودهایی برای خود اتخاذ کرده اند، شاید باری شوند. ٧٤

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ

آنها قدرت باری اینان را ندارند و اینان برای آنها سپاهی احضار شده اند. ٧٥ پس

قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ ﴿٧٦﴾ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

گفتار آنها تو را غمگین نسازد، زیرا که ما آنچه را در دل پنهان دارند و آنچه را بر زبان آشکار می کنند می دانیم. ٧٦ آیا

الْإِنْسَانَ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾

انسان ندیده است که ما او را از نطفه ای آفریدیم، که به ناگاه ستیزه گر و خصامه جوئی آشکار گردیده است؟! ٧٧

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ

و برای ما مثالی زد در حالی که آفریش خود را فراموش نموده، گفت: چه کسی این استخوان ها را زندگی می بخشد در حالی که چنین پوسیده

فضیلت سوره مبارکه الرحمن

رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ

و خاکستر شده است. ٧٨. بگو: کسی آن را زنده می کند که نخستین بار پدیدش آورد، و او به هر

خَلَقَ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

آفریده‌ای داناست. ٧٩. همان که برای شما از درخت سبز و تر (به نام مَرخ و غفار) آتشی (خشک و سوزان) پدید آورد،

فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

پس شما از آن به ناگاه آتش می افروزید. ٨٠. و آیا کسی که آسمان‌ها

وَالْأَرْضَ بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

و زمین را آفریده توانا نیست بر این که امثال آنان را بیافریند؟ چرا (تواناست) و اوست آفریننده کامل و دانا.

﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

٨١. جز این نیست که کار و شأن او این است هنگامی که وجود چیزی را بخواهد به او می گوید: باش، پس می باشد. ٨٢

﴿٨٣﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

پس منزّه است آن که ملکیت حقیقی و تسلط کامل بر همه اشیا به دست (قدرت) اوست، و به سوی او بازگردانده می شوید. ٨٣

فضیلت سوره الرحمن

از امام صادق علیه السلام روایت شده: خواندن سوره رحمن را ترک نکنید چه این سوره در دل منافقان قرار نمی گیرد، و در روز قیامت به صورت انسانی با زیباترین چهره و خوشبوترین رایحه بر خدا وارد می شود تا در جایگاهی نزد حق بایستد که مقامی نزدیک تر از آن به خدا نیست پس آنگاه خدا به او می گوید: آن که در حیات دنیا تو را برپا می داشت و بر قرائت تو مداومت می نمود کیست؟ عرضه می دارد: فلان و فلان، پس چهره آنان تابناک می شود، پس

سُورَةُ مَبَارَكَةِ الرَّحْمَنِ

خدا به آنان می گوید: هر که را می خواهید شفاعت کنید. و آنان تا آنجا شفاعت می کنند که دیگر احدی برای شفاعت آنان باقی نماند. در این هنگام خطاب می رسد: وارد بهشت شوید و در هر کجای آن که می خواهید مأوی کنید. و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: هر کس سوره رحمن را قرائت کند و در پس هر آیه فَبِآيٍ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ بگوید: لَا بَشِيءٌ مِّنْ آلَائِكَ رَبِّ أَكْذِبُ اگر شب بخواند و بمیرد شهید مرده و اگر روز بخواند و از دنیا برود، شهید از دنیا رفته است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

الرَّحْمَنُ ۝۱ عِلْمَ الْقُرْآنِ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳

خداوند رحمان، ۱ قرآن را یاد داد. ۲ انسان را بیافرید. ۳

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵ وَالنَّجْمُ

او را راه بیان آموخت. ۴ خورشید و ماه با حسابی معین در جریانند. ۵ و گیاره

وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝۶ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و درخت (در برابر خدا تکویناً) سجده می کند. ۶ و آسمان را برافراشت، و قانون و میزان را بنهاد.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۸ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ

۷ (و امر نمود) که در سنجش طغیان نکنید. ۸ و وزن را به عدالت برپا دارید

وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝۹ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝۱۰

و ترازو را کم مگذارید. ۹ و این زمین را برای همه خلق بیافرید. ۱۰

سُورَةُ مَبَارَكَةِ الرَّحْمَنِ

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ

در آن هر نوع میوه‌ای است و درخت خرما که دارای خوشه‌های غلاف دار است. ۱۱ و نیز دانه با ساق و برگ

وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ خَلَقَ

و گیاهان خوشبو. ۱۲ پس (ای گروه انس و جن) کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۱۳

الإنسانَ مِن صُلْصُلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِن

انسان را از گل خشکیده‌ای مانند سفال آفرید. ۱۴ و جن را از

مَارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

شعله‌ای سفید و سرخ و سیاه از آتشی آفرید. ۱۵ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۱۶

رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

(او) پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است. ۱۷ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۱۸

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

دو دریا را که باهم برخورد دارند به هم در آمیخت، ۱۹ میان آن دو حدفاصلی است که بر یکدیگر (از حیث اثر) غلبه نمی‌کنند. ۲۰ پس کدام یک از نعمت‌های

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْءُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ

پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۲۱ از آن دو دریا (ی شور و شیرین) مروارید و مرجان بیرون آید. ۲۲ پس کدام یک

آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۲۳ و او راست کشتی‌های روان در دریا که همانند کوه‌های بلندی ساخته شده‌اند.

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٤﴾ كُلُّ مَن عَلِمَهَا فِانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى

۲۴ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۲۵ هر که بر روی این (زمین) است محکوم به فناست. ۲۶ و تنها

وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ذات با عظمت و دارای جود و رحمت پروردگارت باقی می‌ماند. ۲۷ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۲۸

يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٨﴾

هر که در آسمان‌ها و زمین است از او درخواست می‌کند؛ او هر روزی در کاری است. ۲۸

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٩﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ

۲۹ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۳۰ به زودی به (حساب) شما می‌پردازیم ای دو گروه انس و جن.

فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣١﴾ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

۳۱ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۳۲ ای گروه جن و انس،

سُورَةُ مَبَارَكَةِ الرَّحْمَنِ

إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ج

اگر توانستید از کرانه‌های آسمان‌ها و زمین (به بیرون) بگذرید (تا از کیفر اعمالتان فرار کنید) بگذرید.

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

(اما) نخواهید گذشت جز با قدرتی (که آن را ندارید). ۳۳ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۳۴

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ

بر (سر) شما شعله‌ای از آتش و دودی غلیظ (با پاره‌های مس گداخته) فرو فرستاده می‌شود، پس هرگز از خود دفاع نتوانید کرد. ۳۵ پس کدام یک

ءِ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۳۶ پس آن گاه که آسمان بشکافتد و همانند چرم سرخ

كَالْدِهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ

(با روغن مذاب) گلگون گردد. ۳۷ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۳۸ پس در آن روز

عَنْ ذَنبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

هیچ انس و جنی از گناهش پرسش نمی‌شود. ۳۹ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۴۰

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ

(زیرا) گنهکاران به سیمایشان شناخته می‌شوند، پس آنها را از موهای جلو سر و قدم‌ها می‌گیرند (و به دوزخ می‌افکنند). ۴۱ پس کدام یک

ءِ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۴۲ این همان جهنمی است که گنهکاران آن را تکذیب و انکار می‌کردند.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٣﴾

۴۳ آنها در میان آن آتش و آب جوشان دور می‌زنند. ۴۴ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۴۳

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

۴۵ و برای کسی که از تسلط و احاطه پروردگارش بترسد دو بهشت است. ۴۶ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۴۵

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا

۴۷ که هر دو دارای انواع درختان و شاخساران است. ۴۸ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۴۹ در آن

عَيْنَانِ تَجْرِيانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ

دو (بهشت) دو چشمه پیوسته در جریان است. ۵۰ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۵۱ در آن دو از

كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِنِينَ

هر میوه‌ای دو صنف است. ۵۲ پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب و انکار می‌کنید؟! ۵۳ در حالی که

سُورَةُ مَبَارَكَةٍ وَقَعَتْ

آیاتها

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۱ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۲ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

آن گاه که آن واقعه (واقعه قیامت) واقع شود، ۱ که در واقع شدن آن دروغی نیست، ۲ پایین آورنده است و بالا برنده،

۳ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۴ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۵

آن گاه که این زمین سخت لرزانده شود، ۴ و کوه ها به شدت سیر داده شوند و خرد گردند، ۵

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۶ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۷ فَاصْحَبْ

پس به حالت غبار پراکنده درآیند (آن گاه مؤمنان رستگار و کافران زینکار گردند)، ۶ و شما (مکلفان) به سه گروه تقسیم شوید: ۷ (نخست) اصحاب

الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۸ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ

یمن؛ چه هستند اصحاب یمن؟ ۸ (دوم) اصحاب شمال؛ چه هستند اصحاب

الْمَشْأَمَةِ ۹ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۱۰ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۱۱

شمال؟ ۹ و (سوم) پیشگامان (در ایمان) سبقت گیران (در تقوا)، ۱۰ آنهایند که مقربان (درگاه) اند. ۱۱

فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۱۲ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ۱۳ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

در بهشت ها و باغ های پر نعمت خواهند بود. ۱۲ (آنها) گروه انبوهی از پیشینیان (معصومین از گذشتگان)، ۱۳ و اندکی از پسینیان (معصومین امت اخیر) اند.

۱۴ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۱۵ مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۱۶

۱۴ بر تخت هایی بافته شده (آز طلا) و ردیف شده، ۱۵ تکیه داده بر آنها روبه روی یکدیگر. ۱۶

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۱۷ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

همواره به گرد آنها پسرانی جاودانی (یا دستبند و گوشواره دار) می گردند، ۱۷ با تنگ ها و ابریق ها و جام هایی از شرابی روان،

۱۸ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ۱۹ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ

۱۸ که از آن نه سردرد می گیرند و نه عقشان زایل می گردد. ۱۹ و میوه ای از آنچه انتخاب کنند.

۲۰ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۲۱ وَحُورٌ عِينٌ ۲۲ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ

۲۰ و گوشت پرنده ای از هر چه میگد نمایند. ۲۱ و (برای آنها در آن جا) زنانی است سفید پوست با چشمانی درشت و زیبا، ۲۲ همانند مرواریدی

الْمَكْنُونِ ۲۳ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا

نهان در صدف، ۲۳ به پاداش آنچه (از عمل های شایسته) به جا می آوردند. ۲۴ در آن بهشت ها هرگز سخنی لغو

سُورَةُ مَبَارَكَةٍ وَقَفْ

وَلَا تَأْتِيْمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِيْنِ مَا أَصْحَابُ

و گناه آور نمی شوند، ۲۵ مگر سخن سلام (علیک) سلام(علیک). ۲۶ و یاران دست راست، چه هستند یاران

الْيَمِيْنِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُوْدٍ

دست راست؟ ۲۷ در زیر درختان سدّری بی خار. ۲۸ و درختان موزی که میوه هایش روی هم تنسته. ۲۹ و سایه ای کشیده شده دائم،

﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوْعَةٍ

۳۰ و آبی ریزان (از آبشارها)، ۳۱ و میوه هایی فراوان، ۳۲ که نه تمام شدنی است

وَلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرْشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّا اَنْشَاْنَهُنَّ اِنْشَاءً ﴿٣٥﴾

و نه ممنوع از استفاده است، ۳۳ و همسرانی والا قدر (در اخلاق و جمال). ۳۴ که البته ما آنها را به آفرینش خاصی آفریده ایم. ۳۵

فَجَعَلْنَهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِاَصْحَابِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٨﴾

پس آنها را (برای همیشه) دوشیزه قرار داده ایم. ۳۶ و دوستان و عشق ورزان به همسر (با همسالان بایکدیگر یا با همسرانشان). ۳۷ (اینها همه) برای یاران دست

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَاصْحَابُ الشِّمَالِ

راست است، ۳۸ که گروهی انبوه از پیشینیان (از امت های گذشته)، ۳۹ و گروه انبوهی از متاخران (از آخرین امت) اند. ۴۰ و یاران دست چپ،

مَا اَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُوْمٍ وَحَمِيْمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ

چه هستند یاران دست چپ؟ ۴۱ (در میان) حرارت نفوذ کننده آتش و آبی جوشان، ۴۲ و سایه ای از دود غلیظ سیاهانند،

﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوْا

۴۳ که نه خنک است و نه سودبخش (برای استراحت). ۴۴ حقاً که آنها پیش از این (در دنیا) از صاحب نعمت های خوشگذران بودند. ۴۵ و همواره

يُصِرُّوْنَ عَلٰى الْحِنْتِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ اِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

بر تخلفات بزرگ اصرار می ورزیدند. ۴۶ و می گفتند: آیا هنگامی که ما مردیم و خاک

تُرَابًا وَعِظَامًا اِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٧﴾ اَوْ اَبَاؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ اِنَّ

و پاره های استخوان شدیم آیا حتماً ما برانگیخته می شویم؟! ۴۷ و آیا نیاکان ما (نیز برانگیخته می شوند)؟ ۴۸ بگو: بی تردید

الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوْعُوْنَ اِلٰى مِيْقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥٠﴾

اولین و آخرین، ۴۹ حتماً به سوی وعده گاه روز معینی (روز قیامت) گردآوری خواهند شد. ۵۰

ثُمَّ اِنَّكُمْ اِيْهَا الضَّالُّوْنَ الْمُكْذِبُوْنَ ﴿٥١﴾ لَا كَلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ

سپس شما ای گمراهان انکار کننده، ۵۱ حتماً از درختی (بد منظر و بد طعم و بو)

زَقُوْمٍ ﴿٥٢﴾ فَمَا لَوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِّنَ الْحَمِيْمِ

که زقوم است خواهید خورد. ۵۲ پس شکمها را از آن پر خواهید نمود. ۵۳ پس روی آن آب جوشان خواهید نوشید.

سُورَةُ مَبَارَكَةٍ وَتَعَك

۵۴ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿۵۵﴾ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۵۶﴾ نَحْنُ

۵۴ پس همانند شتران زده می نوشید. ۵۵ این در روز جزا پذیرایی ابتدایی آنهاست. ۵۶ ما

خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿۵۷﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿۵۸﴾ ءَأَنْتُمْ

شما را آفریدیم پس چرا (تجدید خلقتان در آخرت را) تصدیق نمی کنید؟! ۵۷ آیا آنچه از نطفه (در رحم) می ریزید دیده اید؟ ۵۸ آیا شما

تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ ﴿۵۹﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ

آن را می آفرینید یا ما آفریننده ایم؟ ۵۹ ما اییم که مرگ را در میان شما مقدر کردیم - و هرگز

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿۶۰﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَ كُمْ فِيمَا

ما در اراده مغلوب نمی شویم - ۶۰ تا (در دنیا) امثالتان را به جای شما قرار دهیم و (در آخرت) شما را در صورتها و حالاتی که

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

نمی دانید مجدداً ایجاد نماییم. ۶۱ و به یقین شما خلقت نخستین (در این دنیا) را دانستید، پس چرا متذکر نمی شوید؟! ۶۲

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿۶۳﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿۶۴﴾ لَوْ

آیا آنچه را کشت می کنید دیده اید؟ ۶۳ آیا شما آن را می رویانید یا ما رویاننده ایم؟ ۶۴ اگر

نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿۶۵﴾ إِنَّا لَمَغْرَمُونَ ﴿۶۶﴾

اراده حتمی کنیم مسلماً آن را خار و خاشاک می گردانیم، پس شما از روی تعجب و تأسف گوید: ۶۵ حقاً که ما غرامت زده ایم! ۶۶

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۶۷﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۶۸﴾ ءَأَنْتُمْ

بلکه ما محروم و بدبختیم! ۶۷ آیا آبی را که می نوشید دیده اید؟ ۶۸ آیا شما

أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿۶۹﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

آن را از ابر سفید باران زا فرود آوردید یا ما فرو فرستنده ایم؟ ۶۹ اگر بخواهیم آن را تلخ می گردانیم،

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۷۰﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿۷۱﴾ ءَأَنْتُمْ

پس چرا سپاس نمی گزارید؟! ۷۰ آیا آن آتشی را که برمی افروزید دیده اید؟ ۷۱ آیا شما

أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿۷۲﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا

درخت آن را ایجاد کرده اید یا ما ایجاد کننده ایم؟ ۷۲ ما آن را وسیله تذکر (آتش قیامت)

وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿۷۳﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۷۴﴾

و برخورداری برای مسافران قرار داده ایم. ۷۳ پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی. ۷۴

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿۷۵﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۷۶﴾

پس سوگند به جایگاه ستارگان (در جو وسیع)، ۷۵ و البته اگر بدانید این سوگندی است بزرگ، ۷۶

سُورَةُ مَبَارَكَةٍ وَقَدْ فَضَّلْتِ سُورَةَ مَبَارَكَةٍ جَمْعًا

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا

که به یقین این قرآنی است کریم، ۷۷ که در نوشته‌ای مستور است، ۷۸ که آن (لوح نوشته) را لمس نکند جز

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ

پاکیزه شدگان، ۷۹ فرو فرستاده شده از جانب پروردگار جهانیان است. ۸۰ آیا با این سخن

أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

به سستی و سبکی برخورد می‌کنید؟! ۸۱ و روزی تان را (از آن) این قرار می‌دهید که آن را تکذیب می‌نمایید؟ ۸۲

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ

پس چرا آن گاه که جان به گلوگاه می‌رسد، ۸۳ و شما در آن حال (به وضع محتضر) می‌نگرید، ۸۴ و ما

أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

به آن محتضر از شما نزدیک تریم و لکن نمی‌بینید، ۸۵ (آری) پس چرا اگر شما مجازات شدنی نیستید،

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ

۸۶ آن جان را (به بدن او) باز نمی‌گردانید اگر راستگوید؟! ۸۷ پس اگر (آن محتضر) از مقربان باشد،

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ

۸۸ پس (او را) آسایش و روزی پاک و بهشت پر نعمت است. ۸۹ و اما اگر از یاران

الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ

دست راست باشد، ۹۰ پس (به او گفته می‌شود) سلامی است تو را از جانب یاران دست راست. ۹۱ و اما اگر از تکذیب‌کنندگان

الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزَّلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ

گمراه باشد، ۹۲ پس پذیرایی‌ای ابتدایی از آب جوشان است، ۹۳ و واردشدنی در جهنم و چشیدن حرارت آن.

﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

۹۴ به یقین این (مطالب) خود حقی است یقینی و غیرقابل شک. ۹۵ پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گو. ۹۶

فضیلت سوره جمعه

از امام صادق علیه السلام روایت شده: بر هر مؤمن پیرو اهل بیت علیهم السلام لازم است در نماز شب جمعه (ظاهراً منظور نماز عشاء است) سوره جمعه و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و در نماز ظهر

سُورَةُ مَبَارَكَةِ مُعَبِّك

جمعه سوره جمعه و منافقون را قرائت کند، هر گاه این عمل را انجام دهد گویا عمل رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را به جا آورده و ثواب و پاداشش از طرف خدای عزوجل بهشت است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است همواره خدا را تسبیح می‌گویند، خدایی که فرمانروا (ی عالم هستی)، پاکیزه (از هر عیب و نقص)،

الغَزِيْرِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاُمَمِیْنَ رَسُوْلًا مِنْهُمْ

مقتدر شکست‌ناپذیر و با حکمت است. اوست که در میان امیان (مردم مکه که غالباً بی‌سواد بودند) فرستاده‌ای از خودشان برانگیخت که

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰیٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ

آیاتش را بر آنها تلاوت می‌نماید و آنها را پاکیزه می‌کند و به آنها کتاب (آسمانی) و معارف دینی و عقلی می‌آموزد،

وَ اِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢﴾ وَاٰخِرِيْنَ مِنْهُمْ

و حقیقت این است که آنها پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند. ۲ و (برانگیخت او را برای) مجتمعات دیگری از آنها که

لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَ هُوَ الْغَزِيْرِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ

هنوز به آنها نپیوسته‌اند، و اوست مقتدر غالب و حکیم (در تشریح دین قویم ابدی). ۳ آن (رسالت) فضل خداوند است که

يُوْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٤﴾ مِثْلُ الَّذِيْنَ

به هر کس که خود بخواهد می‌دهد، و خدا صاحب فضل بزرگ است. ۴ مثل کسانی (از علماء یهود) که (علم و عمل و ابلاغ)

حَمَلُوْا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمِثْلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۗ

تورات بر دوش آنها نهاده شد سپس آن را بر دوش نکشیدند، مثل درازگوشی است که کتاب‌هایی چند بار می‌کشد (اما بهره‌ای از آنها ندارد). بد

بِئْسَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ اللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

مثلی است مثل گروهی که آیات خدا را تکذیب و انکار کردند، و خداوند گروه

سُورَةُ مَبَارَكٍ مُجْمَعٍ وَفَضِيلَتُ سُورَةِ مَبَارَكِ مَلِكٍ

الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ

ستمکاران را هدایت نمی‌کند. ۵. بگو: ای کسانی که یهودی هستید، اگر می‌پندارید که شما دوستان

لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾

خدا ییید نه مردم دیگر، پس آرزوی مرگ کنید ۶. اگر راستگو یید.

وَلَا يَتَمَتُّونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

و هرگز آنها به خاطر دستاوردهایی که پیش فرستاده‌اند آرزوی مرگ نخواهند کرد، و خدا به (حال) ستمکاران داناست. ۷

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ

بگو: بی‌تردید آن مرگی که از آن می‌گریزید با شما ملاقات خواهد کرد، سپس

إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

به سوی دانای نهمان و آشکار بازگردانده می‌شوید، پس شما را از آنچه (در دنیا) عمل می‌کردید آگاه خواهد نمود. ۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که

فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ

پس به سوی یاد خدا (اقامهٔ نماز جمعه) بشتابید و داد و ستد را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر

تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا

بدانید. ۹ و چون نماز تمام شد (مجازید که) در روی زمین پراکنده شوید

مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا

و از فضل خدا بطلبید (در پی کار و روزی روید) و خدا را بسیار یاد کنید، شاید رستگار گردید. ۱۰ (ولی به نماز جمعه اهمیت ندهند) و چون

رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا اِنْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ

تجارت یا لهوی ببینند به سوی آن پراکنده شوند و تورا ایستاده (در حال خطبه یا نماز) رها می‌کنند، بگو: آنچه در نزد

اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

خداست از لهو و از تجارت بهتر است، و خداوند بهترین روزی دهندگان است. ۱۱

فضیلت سوره ملک

از امام صادق علیه السلام روایت شده: هر کس سورهٔ ملک را در

سُورَةُ مُبَارَكَةِ مُلْكٍ

نماز واجب بخواند، پیش از آنکه بخوابد، همواره در امان خدا خواهد بود تا وارد صبح شود و روز قیامت [نیز] در امان خدا خواهد بود تا داخل بهشت گردد. قطب‌راوندی از ابن عباس روایت نموده: مردی روی قبری خیمه زد بی آنکه بداند آنجا قبر است، پس سوره مُلْك را خواند، ناگاه شنید فریاد‌کننده‌ای گفت: این سوره نجات‌دهنده است. آن مرد این رویداد را برای حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حکایت کرد، حضرت فرمودند: این سوره انسان را از عذاب قبر نجات می‌بخشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ

مقدس و والا و پر خیر و برکت است آن (خدایی) که ملکیت حقیقی و حاکمیت بر جهان هستی در دست (قدرت) اوست و او بر هر چیزی تواناست. ۱. همان که

الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ﴿٢﴾

مرگ و زندگی را پدید آورد تا شما را بیازماید که کدامتان نیکو‌کارترید و اوست مقتدر شکست‌ناپذیر و بسیار آمرزنده. ۲

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن

همان که هفت آسمان را طبقه‌هایی (روی هم) آفرید، هرگز در آفرینش حکمای رحمان

تَقْوَاتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

تفاوت و ناهمگونی نمی‌بینی، پس بار دیگر بنگر آیا هیچ خلل و شکافی (و خلاف حکمتی) می‌بینی؟ ۳. سپس بار دیگر (به جهان هستی) نگاه کن که

سُورَةُ مَبَارَكَةِ مَلَكُ

يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ

چشم (دلت) خوار و وامانده (از درک نقص و خللی در خلقت) به سوی تو باز می گردد. ۴ و به یقین ما آسمان

الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ ۚ وَاعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

نزدیکتر (به شما) را با چراغ‌هایی (از ستارگان) زینت بخشیدیم و آنها را وسایل رجم شیاطین قرار دادیم، و برای آنها عذاب

السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آتش فروزان آماده نموده‌ایم. ۵ و برای کسانی که به پروردگارشان کفر ورزیدند عذاب جهنم است، و آن بد جای بازگشتی است.

إِذَا الْقَوَا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيِّزُ

۶ چون در آن افکنده شوند از آن صدای دلخراش فرو کشیدن نفس بشنوند در حالی که پیوسته در جوش و فوران است. ۷ نزدیک است که

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

از شدت خشم متلاشی شود؛ هر گاه گروهی در آن افکنده شوند نگهبانانش از آنها می‌پرسند: آیا شما را (در دنیا) بیم دهنده‌ای نیامد؟ ۸

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

می‌گویند: چرا، مسلماً برای ما بیم دهنده‌ای آمد، ولی (او را) تکذیب کردیم و گفتیم: خدا چیزی نازل نکرده؛ شما

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

جز در گمراهی بزرگی نیستید. ۹ و گویند: اگر ما (به راستی) می‌شنیدیم و یا می‌اندیشیدیم هرگز در زمره اهل

السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

آتش فروزان دوزخ نبودیم. ۱۰ پس به گناهشان اعتراف می‌کنند؛ و مرگ و دوری (از رحمت خدا) باد بر اهل آتش فروزان دوزخ. ۱۱

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

البته کسانی که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند آنها را آمرزش و پاداشی بزرگ است. ۱۲

وَأَسْرَوْا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

و گفتارتان را پنهان دارید یا آشکار سازید، حتماً خداوند به آنچه در سینه‌هاست داناست. ۱۳

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

آیا کسی که آفریده نمی‌داند؟ و اوست که باریک بین و آگاه است. ۱۴ اوست آن که زمین را

الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

برای شمارا نمود، پس بردوش‌های آن‌ها روید و از روزی او (خداوند) بخورید، و (بدانید که فرمان) ابرانگیختن به دست او و حضور برانگیخته‌ها به سوی اوست.

ءَأَمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ

۱۵ آیا از کسی که در آسمان است ایمنید از این که شما را در زمین فرو برد پس به ناگاه زمین

سُورَةُ مَبَارَكَةِ مَلِكٍ

تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۚ

در موج و لرزه افتد) و شما را خرد کند؟ ﴿١٦﴾ یا از آن کس که در آسمان است ایمنید از این که تبدیادی بر شما فرو فرستد که سنگریزه ببارد؟!

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ

پس به زودی خواهید دانست که بیم دادن من چگونه است! ﴿١٧﴾ و حقیقت این است که کسانی که پیش از اینان بودند (پیامبران را) تکذیب کردند، پس

كَانَ نَكِيرٌ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافٍ وَيَقْبِضَنَ ۚ

عکس العمل و کیفر من چگونه بود! ﴿١٨﴾ و آیا آنها به پرندگانی که در بالای سرشان در پروازند ننگریستند که گاه بال‌های خود گشوده دارند و گاه می‌پندند؟!

مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي

آنها را (در میان فضا) جز خدای رحمان نگه نمی‌دارد، که او به هر چیزی بیناست. ﴿١٩﴾ آیا کیست آن که

هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ ۚ إِنَّ الْكٰفِرِينَ الْاٰفِي غُرُورٍ

سپاه شماس است که شما را در برابر خدای رحمان یاری دهد؟! کافران جز در غفلت و فریب نیستند.

﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجَوًا فِي عُتُوٍّ

یا کیست آن که به شما روزی دهد اگر خداوند روزیش را از شما باز دارد؟ (حق بر آنها پنهان نیست) بلکه در سرکشی

وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ يَمْشِي مَكْبَأً عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا

و فرار (از حق) لجابت می‌کنند. ﴿٢١﴾ پس آیا کسی که افتاده و خزنده بر صورت خود راه می‌رود هدایت یافته‌تر است یا آن که با قامت راست

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

بر راه مستقیم می‌رود؟! ﴿٢٢﴾ بگو: اوست آن که شما را پدید آورد و برای شما نیروی شنوایی

وَالْأَبْصَارَ ۚ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

و دیده‌ها و دل‌ها قرار داد؛ اما شما کم سپاس می‌گزارید. ﴿٢٣﴾ بگو: اوست آن که شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ

در این زمین بیافرید و (در آخرت) به سوی او گرد آورده می‌شوید. ﴿٢٤﴾ و (کافران) گویند: این وعده (روز قیامت) کی است اگر شما

صٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

راستگوید؟! ﴿٢٥﴾ بگو: این علم تنها در نزد خداست، و من فقط بیم دهنده‌ای آشکارم. ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَّتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي

پس چون آن (جهنم موعود) را از نزدیک ببینند چهره کسانی که کفر می‌ورزیدند زشت و درهم گردد، و (به آنها) گفته شود: این همان چیزی است که

كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَ مَن مَّعِيَ أَوْ

آن را می‌خواستید! ﴿٢٧﴾ بگو: به من خبر دهید اگر خداوند مرا و هر کس را که با من است بمیراند یا

فضیلت سوره مبارکه نبا

رَحْمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ

بر ما رحم آورد (وزنده نگه دارد) کافران را چه کسی از عذابی دردناک پناه خواهد داد؟ ۲۸ بگو: او (که شما را به توحید اومی خوانم) خدای رحمت بخش است.

ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾

به او ایمان آوردیم و بر او توکل کردیم، پس به زودی خواهید فهمید که چه کسی در گمراهی آشکاری است.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

بگو: به من خبر دهید، اگر آب شما (در زمین) فرو نشیند، کیست که برای شما آبی روان و گوارا بیاورد؟! ۳۰

فضیلت سوره نبا

شیخ صدوق از امام صادق علیه السلام روایت کرده است: هر که سوره نبا را بخواند و هر روز بر قرائت آن مداومت نماید سال را سپری نکند مگر اینکه بیت الله الحرام را زیارت کند. و شیخ طبری در مجمع البیان از ابی بن کعب روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: هر که سوره نبا را بخواند خدا او را در قیامت از شراب خنک سیراب نماید، و دانسته باش که در روایات اهل بیت علیهم السلام آمده است که منظور از نبا عظیم، ولایت است و نیز وارد شده است که نبا عظیم حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است: هُوَ النَّبِيُّ الْعَظِيمُ وَفُلُكُ نُوْحٍ وَبَابُ اللَّهِ وَانْقَطَعَ الْخِطَابُ أَوْسْتَ نَبَأِ عَظِيمٍ وَ كَشْتَى نُوْحٍ وَ دَرَوَازَةُ آسْمَانِ آن هنگام که خطاب الهی پایان یافت.

سُورَةُ مَبَارَكَةِ نَبَأٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

(کافران) درباره چه چیزی از یکدیگر می پرسند؟ ۱ از خبری بزرگ (آمدن قیامت، یا حقانیت قرآن)، ۲ همان خبری که در آن اختلاف دارند.

كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٤﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

۳ نه چنان است؛ به زودی خواهند دانست. ۴ باز هم نه چنان است؛ به زودی خواهند دانست؛ ۵ آیا این زمین را مهد آرامش قرار ندادیم؟

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٦﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

۶ و کوهها را میخهایی (فرو رفته در سطح آن) نکردیم؟ ۷ و شما را به صورت جفت‌هایی آفریدیم. ۸ و خوابتان را وسیله آرامش

سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

کردیم. ۹ و شب را پوششی قرار دادیم. ۱۰ و روز را وقت زندگی و تلاش برای معاش نمودیم. ۱۱

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾

و بر بالای سر شما هفت آسمان محکم و استوار بنا نمودیم. ۱۲ و چراغی بسیار فروزان و سوزان (خورشید) قرار دادیم. ۱۳

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

و از ابرهای متراکم در هم فشرده، آب ریزان فراوانی فرود آوردیم. ۱۴ تا به وسیله آن دانه‌ها و گیاهان را (از دل خاک) بیرون آوریم. ۱۵

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ

و باغ‌هایی با درختانی انبوه و درهم پیچیده. ۱۶ به یقین روز داوری و جدایی وعده گاه است. ۱۷ روزی که در صور دمیده شود، پس شما فوج

فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

فوج (از گورها به سوی حساب) می آید. ۱۸ و آسمان گشوده شود و به صورت درهایی (برای نزول انبوه فرشتگان) درآید. ۱۹

وَسَيَّرَتِ الْجِبَالَ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

و کوه‌ها سیر داده شوند و آب نما گردند. ۲۰ البته جهنم (در آن روز) کمین گاه است. ۲۱

لِلطَّاغِينَ مَنَابًا ﴿٢٢﴾ لِبِئْسَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا

برای طغیان‌گران جای بازگشت است. ۲۲ که روزگاران درازی (به درازای ابدیت) در آن درنگ کنند. ۲۳ در آن جا نه خنکی‌ای (از هوا

وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ

و نوشیدنی) چشند و نه آشامیدنی‌ای (گوارا). ۲۴ مگر آب جوشان و مایعات روان از چرک و خونابه. ۲۵ کفیری است موافق (عمل‌های آنها). ۲۶ همانا

كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلُّ

آنها هیچ امیدى به (روز) حساب نداشتند. ۲۷ و آیات و نشانه‌های ما را سخت و مصرانه تکذیب کردند. ۲۸ و ما به شمار همه چیز احاطه

سُورَةُ مَبَارَكَةِ نَبَأٍ وَفَضِيلَتِ سُورَةِ مَبَارَكَةِ اَعْلَى

شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

یافته و آن را در کتابی ثبت کرده ایم. ۲۹ پس بجشید که هرگز برای شما جز عذاب نخواهیم افزود. ۳۰

اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَاَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَاسًا

همانا برای پرهیزگاران رستگاری و کامیابی ای است. ۳۱ باغهای حصارین و درختان انگور است. ۳۲ و دخترانی نارستان و هم سن و سال ۳۳ و جامهایی

دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾ جِزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً

سرسار (از شرابها). ۳۴ در آن جا نه هرگز لغوی می شنوند و نه دروغ و تکذیبی. ۳۵ پاداشی (است) از جانب پروردگارت، بخششی به قدر کافی

حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنُ لَا يَمْلِكُونَ

و روی حساب عمل های گذشته است. ۳۶ همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، همان خدای

مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ

رحمان که اهل محشر را در برابر او هرگز یارای سخن نباشد. ۳۷ روزی که روح (رئیس فرشتگان) و فرشتگان به صف می ایستند، هیچ یک

اِلَّا مَن اٰذَنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن

از آنان سخن نمی گوید مگر آن کس که خدای رحمان او را اذن دهد و سخن درست گوید. ۳۸ آن روز، روز حق است، پس هر که خواهد

شَاءَ اَتَّخَذَ اِلَى رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ اِنَّا اَنْزَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ

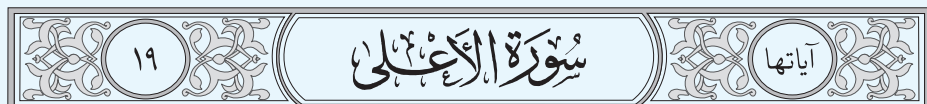
(از هم اکنون) به سوی پروردگار خود راه بازگشتی پیش گیرد. ۳۹ به یقین ما شما را از عذابی نزدیک بیم دادیم، روزی که هر کس به آنچه

يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

با دستهای خود پیش فرستاده می نگرد، و کافر می گوید: ای کاش خاک بودم (و مسئولیتی نداشتم). ۴۰

فضیلت سوره اعلی

شیخ صدوق از امام صادق علیه السلام روایت نموده است که فرمودند: هر که سوره سَبَّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰی را در نماز واجب یا مستحب بخواند، روز قیامت به او گفته می شود: از هر در از درهای بهشت که می خواهی وارد شو.

سُورَةُ مَبَارَكَةِ الْعَدُوِّ وَفَضِيلَتِ سُورَةِ مَبَارَكَةِ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ① الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ② وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

نام پروردگار برتر و والاتر خود را تنزیه کن. ۱. آن کس که (هر موجودی را) آفرید و (اعضاء او را) راست و درست نمود. ۲. و آن کس که (هر آفریده‌ای را)

③ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤ سَنُقَرِّبُكَ

اندازه‌ای قرار داد پس (او را به سوی کمالش) هدایت نمود. ۳. و آن کس که چراگاه را (از دل خاک) بیرون آورد. ۴. سپس آن را خاشاکی تیره رنگ و سیاه گردانید. ۵. به

فَلاتَنْسَى ⑥ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦ وَنُيَسِّرُكَ

زودی تو را (به خواندن همه قرآن) خوانا می‌کنیم، پس هرگز فراموش نمی‌کنی، ۶. جز آنچه را که خدا خواهد (که هرگز نخواهد ولی قدرت او دائماً محفوظ است)، همانا

لِلْيُسْرَى ⑧ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨ سَيَذَكِّرُكَ مَنْ يُخَشَى ⑩

او آنچه را آشکار و آنچه را پنهان است می‌داند. ۷. و تو را برای راه آسان (در دعوت و هدایت) آماده و متمکن می‌سازیم. ۸. پس (آنان را) تذکر ده اگر تذکر سود بخشد. ۹. به زودی

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ⑪ الَّذِي يَصَلِي النَّارَ الْكُبْرَى ⑫ ثُمَّ لَا يَمُوتُ

کسی که استعداد ترس (از خدا) دارد متذکر می‌شود. ۱۰. و کسی که از همه شقی‌تر است از آن دوری می‌جوید. ۱۱. آن کس که به آتش بزرگ‌تر درمی‌آید و می‌سوزد. ۱۲. سپس

فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑬ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ⑭ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ⑮

در آن جا نه (حقیقتاً) می‌میرد و نه (به راحتی) زندگی می‌کند. ۱۳. حقا که رستگار شد کسی که خود را پاک کرد (یا زکات داد). ۱۴. و نام پروردگار خود را یاد کرد و نماز خواند. ۱۵.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑯ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَابْقَى ⑰ إِنَّ

(شما به سراغ آن فلاح نمی‌روید) بلکه شما زندگی دنیا را ترجیح می‌دهید، ۱۶. در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است. ۱۷. همانا این (مور)

هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ⑱ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ⑲

در همه کتاب‌های آسمانی گذشته ثبت است. ۱۸. در کتاب‌های ابراهیم و موسی. ۱۹.

فضیلت سوره شمس

در مجمع‌البیان به نقل از اَبی بن کعب از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

روایت شده است که فرمودند: کسی که سوره شمس را

بخواند گویی هر آنچه را که آفتاب و ماه بر آن تابیده صدقه

داده است.

سُورَةُ مَبَارَكَةِ شَمْسٍ وَفَضِيلَتِ سُورَةِ مَبَارَكَةِ قَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا

سوگند به خورشید و گسترش پرتو آن، ۱ و سوگند به ماه هنگامی که در پی آن آید، ۲ و سوگند به روز آن گاه که زمین را روشن سازد،

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا

۳ و سوگند به شب آن گاه که خورشید را بپوشاند، ۴ و سوگند به آسمان و آن (موجودمقدری) که آن را بنا نمود، ۵ و سوگند به این زمین و به آن (ذات

طَحَّهَا) ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

قادر) که آن را بگسترده، ۶ و سوگند به نفس (آدمی) و به آن که او را راست و درست کرد، ۷ پس بدکاری و پرهیزکاری را به وی الهام نمود،

قَدِ افْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ

۸ که به یقین رستگار شد کسی که نفس را پاکیزه داشت. ۹ و بی‌تردید محروم و زیانکار شد کسی که آن را به پلیدی‌ها آلوده کرد. ۱۰ ملت ثمود (قوم

ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ

صالح) به سبب طغیانشان (او را) تکذیب نمودند. ۱۱ آن گاه که شقی‌ترین آنها به پا خاست (و برای کشتن شتر صالح داوطلب شد). ۱۲ پس پیامبر خدا

اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادَمَدَمَ

به آنها گفت: از آسیب به شتر خدا و منع وی از سیراب شدن در نوبت خودش بر حذر باشید. ۱۳ اما آنها او را تکذیب کردند و شتر خدا را کشتند، پس

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمُ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

پروردگارشان آنها را به کیفر گناهشان به کلی هلاک کرد و همه را با خاک یکسان نمود. ۱۴ و از عاقبت آن کار (هم از کسی) بیم ندارد. ۱۵

فضیلت سوره قدر

از امام صادق علیه السلام روایت شده است که فرمودند: هر کس سوره قدر را در نماز واجب بخواند، فرشته‌ای از جانب پروردگار ندا کند: ای بنده خدا، خدا گناهان گذشته‌ات را آمرزید، عمل از نو آغاز کن.

سُورَةُ مَبَارَكَةٍ فَتْرٍ سُورَةُ مَبَارَكَةٍ زَلْزَلَةٍ

سُورَةُ الْقَدْرِ

آیاتها

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۲

به یقین ما این (قرآن) را در شب قدر فرو فرستادیم. ۱ و چه چیزت آگاه نمود که شب قدر چیست؟! ۲

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۳ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ

شب قدر از هزار ماه بهتر است. ۳ در آن شب فرشتگان و روح به اذن پروردگارشان

فِيهَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۴ سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۵

فرودمی آیند به جهت (تقدیر و تنظیم و تصویب) هر امری. ۴ آن شب همه مشمول سلامت و رحمت (خدا) است تا طلوع فجر. ۵

فضیلت سوره زلزله

از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روایت شده است که فرمودند: هر کس سوره زلزله را چهار بار قرائت کند مانند کسی است که تمام قرآن را قرائت کرده است.

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

آیاتها

۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۱ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

آن گاه که این زمین به زلزله مخصوص خود لرزانده شود، ۱ و این زمین بارهای گران خود (مردگان) را بیرون ریزد.

۲ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۳ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

۲ و انسان گوید: چه شده است آن؟! ۳ زمین در آن روز خبرهای خود را بازگو می کند.

سوره مبارکه عادیات

﴿٤﴾ يَا بَاتِ رَبِّكَ آوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ

۴ و این به سبب آن است که پروردگارت به وی وحی (تکوینی) نموده ۵. در آن روز مردم در صورت گروه‌های گوناگون

أَشْتَاتًا يُرَوِّا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

(از قبرها) بیرون می‌آیند تا (حساب) اعمالشان به آنها نشان داده شود. ۶. پس هر که هموزن ذره‌ای

خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

کار خیر کند آن را می‌بیند. ۷ و هر که هم وزن ذره‌ای کار شر کند آن را می‌بیند. ۸

فضیلت سوره عادیات

در خبر است که هر کس به خواندن آن مداومت نماید با حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام محشور می‌شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ﴿١﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

سوگند به اسبان دوندۀ (جهاد) که به شدت نفس می‌زنند، ۱ پس به اسبانی که با سُم‌هایشان جرقۀ آتش از سنگ می‌جهاندند، ۲ پس به تازندگان (بر

فَآثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ

دشمن) در صبحگاهان، ۳ که به وسیلۀ آن حمله گردی برانگیختند، ۴ پس بدان حمله در میان جمعی (از دشمن) درآمدند، ۵ که همانا انسان به

لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ

پروردگار خود سخت ناسپاس و بخیل و نافرمان است. ۶. و بی‌تردید خود بر این معنی گواه است. ۷ و مسلماً او بر دوستی

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

مال (فطرتاً) بسی سرسخت است. ۸ آیا نمی‌داند هنگامی که آنچه در قبرهاست برانگیخته شود (روز قیامت)، ۹

سوره مبارکه کافرون و فضیلت سوره مبارکه نصر

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱

۱۱

به یقین پروردگارشان به حال آنها در آن روز آگاه است؟! ۱۰

۱۰

و آنچه در سینه‌هاست روشن و جدا گردد،

فضیلت سوره کافرون

در احادیث بسیاری، فضیلت قرائت سوره کافرون در نمازهای واجب و مستحب بیان شده است و آن اینکه خواندن آن معادل یک چهارم قرآن است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۲

۲

آنچه را که شما می‌پرستید هرگز من نمی‌پرستم.

۱

ای کافران،

بگو:

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۳ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۴

۴

و نه هرگز شما پرستنده آن هستید که من می‌پرستم،

۳

و نه هرگز من پرستنده آنم که شما می‌پرستید.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِينِ ۶

۶

دین شما از آن خودتان، و دین من از آن من.

۵

من می‌پرستم.

و نه هرگز شما پرستنده آن هستید که

فضیلت سوره نصر

در حدیث آمده است: قرائت سوره نصر در نمازهای واجب یا مستحب موجب پیروزی بر دشمنان می‌شود.

سُورَةُ مَبَارَكَةِ نَصْرِ

سُورَةُ مَبَارَكَةِ احْتِلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ

هر گاه که باری خداوند و آن پیروزی (بزرگ فتح مکه) فرا رسید، و مردم را دیدی

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

که فوج فوج در دین خدا وارد می شوند، پس همراه با حمد پروردگارت او را تسبیح گو

وَاسْتَغْفِرْهُ ۝۳ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝۳

و از او آمرزش طلب، که او همواره عطف توجه کننده و توبه پذیر است.

فضیلت سوره توحید

خواندن سوره توحید، همچون خواندن یک سوم قرآن است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

بگو: حقیقت آن است که خداوند یکتاست. ۱ خداوندی است بزرگوار و قبله حاجات. ۲ نه کسی را زاده و نه از کسی زاده شده است.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴

و هیچ گاه احدی همتای او نبوده است.

سُورَةُ مَبَارَكَةِ مُسْتَقِ

فضیلت معوذتین

در روایت آمده است: چنانچه شخص از خانه خود بیرون رود و معوذتین (فلق و ناس) را بخواند، چشم بد به او زیان نرساند، و کسی که دچار ترس می شود به هنگام خوابیدن، این دو سوره را به همراه آیه الكرسي [آیه ۲۵۵ سوره بقره] بخواند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَ مِنْ

بگو: پناه می برم به پروردگار سپیده دم، ۱ از شر آنچه آفریده، ۲ و از شر

شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ

هر شب تاریک آن گاه که در آید و فرا گیرد، ۳ و از شر زنان (جادوگر)

فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵

دمنده در گره ها، ۴ و از شر هر حسود آن گاه که حسد خود را به کار بندد، ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

سُورَةُ مَبَارَكَةِ النَّاسِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ ۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝ ۲ إِلَهٍ

بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم، ۱ به سلطان و حاکم (مطلق) مردم، ۲ به معبود(حقیقی)

النَّاسِ ۝ ۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ ۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ

مردم، ۳ از شرّ وسوسه‌گر پنهانی، آن عقب رونده عود کننده. ۴ آن که در

فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ ۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ ۶

سینه‌های مردم وسوسه می‌کند، ۵ چه از جن باشد و چه از انس. ۶

کتاب مفاتیح الجنان

کتاب مفاتیح الجنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتَاحًا لِذِكْرِهِ، وَ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ

ستایش خدای را که سپاس خویش را کلید یاد خود قرار داد و تمام موجودات

ناطقةً بِحَمْدِهِ وَ شُكْرِهِ، وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ،

را گویای ستایش و شکرش آفریده و درود و سلام بر پیامبرش محمدص

الْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنَ اسْمِهِ الْمَحْمُودِ، وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ، أُولَى

که نامش از نام ستوده او (محمود) جدا شده است، و بر اهل بیت پاکش که

المكَّارِمِ وَ الْجُودِ.

بزرگوار و بخشنده‌اند.

و بعد این فقیر بی‌بضاعت و متمسک به احادیث اهل بیت رسالت عليه السلام عباس بن محمد رضا القمی - که خداوند پایان کار هر دو را به نیکی و سعادت ختم کند - چنین گوید: عده‌ای از برادران اهل ایمان از این دعاگو خواستند که کتاب «مفتاح الجنان» را که بین مردم متداول است مطالعه نمایم و دعاهای مستند آن کتاب را ذکر نمایم و آنچه را که سندش به نظرم نرسیده از ذکرش خودداری کنم و پاره‌ای از دعاها و زیارات معتبره را که در آن کتاب نیامده بر آن بیفزایم. این کمترین خواهش برادرانم را اجابت کرده و این کتاب را به همان ترتیب نظام داده و آن را «مفاتیح الجنان»

[کلیدهای بهشت] نامیدم. این مجموعه را در سه باب مرتب ساختم؛ در باب اول تعقیب نمازها و دعاهای روزهای هفته و اعمال شب و روز جمعه و پاره‌ای از دعاهای مشهور و مناجات خمسة عشر و جز اینها گرد آمده است. در باب دوّم: اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال نوروز و اعمال ماههای رومی [شمسی] بیان شده است. در باب سوّم: زیارات و آنچه مربوط به زیارات است آمده. امید است برادران اهل ایمان مطابق آن عمل کنند، و این گنهکار رو سیاه را از دعا و زیارات و طلب آمرزش فراموش نفرمایند.

باب اول

در بیان تعقیب نمازها و دعاهای روزهای هفته، و اعمال شب و روز جمعه، و پاره‌ای از دعاهای مشهور و مناجات «خمسة عشر» و جز اینها، و در این باب چند فصل است:

فصل اول در تعقیبات شرک

از مصباح شیخ طوسی و غیر آن نقل شده: هرگاه نماز را سلام دادی، دستها را تا برابر گوش بالا بر و سه مرتبه تکبیر

تعصبات شرک

(اللَّهُ أَكْبَرُ) گفته و سپس بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِلَهًا وَاحِدًا،

معبودی جز خدا نیست، معبودی یگانه

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ

و ما تسلیم او هستیم، معبودی غیر از خدا نیست و جز او را نمی پرستیم، در حالی که طاعت خود را برای او خالص

لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا

می نماییم هر چند برای مشرکان ناخوش آیند باشد. معبودی جز خدا پروردگار ما و پروردگار پدران

الْأُولَئِينَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ،

نخستین ما نیست، معبودی غیر از خدا نیست یگانه و یگانه است، به وعده اش وفا کرد،

وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَاعْتَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَهُ

بنده اش را یاری داد سپاهش را قدرت و عزت بخشید و به تنهایی لشکر باریان (کفر و شرک) را درهم شکست. پس

الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ؛ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَيُمِيتُ وَيُحْيِي، وَهُوَ حَيٌّ

فرمانروایی و ستایش تنها او را سزااست. زنده می کند و می میراند و می میراند و زنده می کند و اوست زنده ای

لَا يَمُوتُ؛ بِيَدِهِ الْخَيْرُ؛ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آنگاه بگو:

که نمی میرد، خیر و نیکی تنها به دست اوست و او بر هر چیز تواناست

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَآتُوبُ إِلَيْهِ.

از خدا که جز او معبودی نیست، آن زنده و پاینده آمرزش می طلبم و به جانب او باز می گردم

آنگاه بگو: اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ، وَافْضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ،

خدایا مرا از جانب خود راهنمایی کن، و از باران احسانت بر من ببار،

وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَانْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ؛ سُبْحَانَكَ

و از ابر رحمتت بر من بگستران، و از نعمتهای فراوانت بر من فرود آور، پاک و منزهی،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ

معبودی جز تو نیست، تمامی گناهانم را ببامرز، زیرا جملگی

الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ

گناهان را کسی جز تو نمی آمرزد، بار خدایا از تو درخواست می کنم از هر خیری

أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَاعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ.

که دانشت بر آن احاطه یافته است و به تو پناه می آورم از هر گزندی که علم تو به آن احاطه دارد.

تعصبات شرک

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتَكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

خدایا! در همه کارهایم سلامتی کامل از تو می‌خواهم، و به تو پناه می‌آورم

خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ ، وَ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ ،

از خواری دنیا و عذاب آخرت، و پناه می‌برم به مقام والا،

وَ عِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ ، وَ قُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ

و عزت دست‌نایافتنی، و قدرت سرپیچی‌ناپذیرت، از شر

الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ ، وَ مِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا ، وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ

دنیا و آخرت، و از شر همه دردها، و از شر هر حیوانی

أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا؛ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ، وَ لَا حَوْلَ

که زمام وجودش به دست توست، همانا پروردگارم بر راه راست است، هیچ توان

وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ . تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ،

و نیرویی نیست جز از جانب خدای بلندمرتبه بزرگ. توکل می‌کنم بر آن زنده‌ای که نمی‌میرد،

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ ،

سپاس خدارا که فرزندی نگرفته و در فرمانروایی شریکی برای او نیست

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنْ الذَّلِّ ؛ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا . پس تَسْبِيح

و نه سرپرستی تا از ذلت برهاندش و او را بسیار بزرگ شمار.

حضرت زهرا عليها السلام را گفته، (و کیفیت آن چنین است: تکبیر

(اللَّهُ أَكْبَرُ) ۳۴ مرتبه، حمد (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ۳۳ مرتبه، تسبیح

(سُبْحَانَ اللَّهِ) ۳۳ مرتبه و پیش از آنکه از جای خود حرکت

کنی ده مرتبه می‌خوانی:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، لَا شَرِيكَ لَهُ ، إِلَهًا وَاحِدًا

گواهی میدهم که معبودی جز خدای یکتا نیست، برای او شریکی وجود ندارد، معبودی است یگانه

أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا ، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا . مؤلف گوید:

و یکتا، بی‌همتا و بی‌نیاز است، و هرگز همسر و فرزندی نگرفته است.

تعصبات شرک

فضیلت فراوان این ذکر (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ...) در روایت وارد شده به ویژه پس از نماز صبح و شام، و هنگام طلوع و غروب آفتاب. آنگاه می‌گویی:

سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ، وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ،

منزه است خدا هر زمان که چیزی او را تنزیه کند، و آنچنان که دوست دارد تنزیه شود،

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكِرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ؛

و آنچنان که او شایسته آن است، و آنگونه که برای مقام والا و رفعت جلالش سزاوار است

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ، وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ،

و سپاس خدای را هر زمان که او را چیزی سپاس گوید و همان طور که دوست دارد سپاسش گویند

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكِرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ؛

و چنان که شایسته آن است و آنگونه که برای مقام والا و شکوه رفیعش سزاوار است.

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ، وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ،

معبودی جز خدا نیست هر آن که چیزی به یگانه پرستی‌اش بانگ برآرد و همان طور که دوست دارد یگانه شمرده شود

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكِرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ؛

و آنگونه که سزاوار است و آنگونه که شایسته مقام والا و عزت رفیع او است.

وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ، وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ،

و (خدا بزرگتر است) هر زمان که او را چیزی به بزرگی یاد کند و همان طور که دوست دارد به بزرگی یاد شود

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ، وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكِرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ.

و چنان که او شایسته آن است و آنگونه که برای مقام والا و عزت رفیعش سزاوار است.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى

منزه است خدا و سپاس تنها خدا راست، و معبودی جز خدا نیست، و خدا بزرگتر است برای

كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ، وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ، مِمَّنْ كَانَ

هر نعمتی که به من و به هر یک از مخلوقاتش عطا نموده، چه آنان که بوده‌اند

أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

و چه آنان که تا روز قیامت خواهند آمد. خدایا از تو می‌خواهم که بر

تعقیباتِ شَرک

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو ، وَ خَيْرِ مَا

محمد و خاندان محمد درود فرستی، و از تو از بهترین چیزی که امید دارم و از بهترین چیزی

لَا أَرْجُو ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ ، وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَرُ .

که امید ندارم درخواست می‌کنم، و به تو پناه می‌آورم از شر آنچه که پرهیز می‌کنم و از شر آنچه که نمی‌پرهیزم.

سپس سوره حمد، آيَةُ الْكُرْسِيِّ [آیه ۲۵۵ سوره بقره] ، «شَهِدَ

اللَّهُ» [آل عمران: ۱۸] ، «قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمَلِكِ» [آل عمران: ۲۶]

و آیه سُخْرَه را که عبارت از سه آیه از سوره اعراف [۵۴ - ۵۶]

که اوّل آن، «إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ» و آخر آن «مِنَ الْمُحْسِنِينَ» است

می‌خوانی، و سپس سه مرتبه می‌گویی:

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ،

منزه است پروردگارت، پروردگار عزّت، از آنچه مشرکان به او نسبت می‌دهند، و درود بر فرستادگان او

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . پس سه مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ

و سپاس برای خدا پروردگار جهانیان

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا

بر محمد و خاندان محمد و در کارم برای من گشایش

وَ مَخْرَجًا ، وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ ، وَ مِنْ حَيْثُ

و راه نجات قرار ده و مرا از جانبی که گمان می‌برم و از جانبی که گمان نمی‌برم

لَا أَحْتَسِبُ .

روزی عنایت کن.

و این دعایی است که جبرئیل آن را به حضرت یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ

هنگامی که آن حضرت در زندان بود تعلیم داد. سپس با

دست راست محاسنت را بگیر، و کف دست چپ را به

تعقیباتِ شَرک

سوی آسمان بگشا و هفت مرتبه بگو:

يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ،

ای پروردگار محمد و خاندان محمد، درود فرست بر محمد و خاندان محمد،

وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ . و باز به همان حال سه مرتبه بگو:

و فرج خاندان محمد را نزدیک فرما.

يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ،

ای صاحب عظمت و بزرگواری!، بر محمد و خاندان محمد درود فرست،

وَ ارْحَمْنِي وَ آجِرْنِي مِنَ النَّارِ . پس دوازده مرتبه سوره «توحید»

و به من رحم کن و از آتش دوزخ پناهم ده.

را می خوانی و می گویی: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الْمَكْنُونِ

خدایا از تو می خواهم به نام پوشیده

الْمَخْزُونِ ، الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ ، وَ اَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الْعَظِيْمِ ،

و پنهان و پاکیزه و پاکی بخش و مبارک و نیز به نام بزرگ

وَ سُلْطَانِكَ الْقَدِيْمِ ، يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا ، وَ يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِيْ ،

و سلطنت دیرینهات از تو خواستارم ای بخشنده عطاها! و ای آزادی بخش اسیران

وَ يَا فَكَاكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ ، اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

و ای رهاننده انسانها از آتش، از تو می خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی

مُحَمَّدٍ ، وَ اَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ ، وَ اَنْ تُخْرِجَنِيْ مِنَ الدُّنْيَا

و گردن مرا از آتش دوزخ رهایی بخشی، و از سرای دنیا همراه با سلامت ایمان بیرونبری

سَالِمًا ، وَ تُدْخِلْنِيْ الْجَنَّةَ آمِنًا ، وَ اَنْ تَجْعَلَ دُعَائِيْ اَوَّلَهُ فَلَاحًا ،

و در امنیت وارد بهشت نمایی و قرار دهی آغاز دعایم را رستگاری

وَ اَوْسَطَهُ نَجَاحًا ، وَ آخِرَهُ صَلاَحًا ؛ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ .

و میانش را موفقیت، و پایانش را صلاح، همانا تویی دانای نهانها.

و در «صحیفه علویّه» آمده که دنبال هر فریضه چنین

تعصبات شرک

می خوانی:

يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، وَيَا مَنْ لَا يُعْطِيهِ السَّائِلُونَ،

ای کسی که گوش دادن به سخنی از گوش دادن به سخنی دیگر او را باز نمی‌دارد و درخواست بی‌شمار خواهندگان به

وَيَا مَنْ لَا يُبْرِئُهُوَ الْحَاحُ الْمَلْحِينِ، أذَقَنِي بَرْدَ عَفْوِكَ، وَ حَلَاوَةَ

اشتباهش نمی‌اندازد، ای آنکه اصرار اصرار کنندگان آزرده و خسته‌ات نمی‌کند، بچشان مرا از خنکی گذشت و شیرینی

رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ. و نیز می‌گویی: اَللّٰهُ هَذِهِ صَلَاتِي

رحمت و آمرزشت و معبودا! این است نماز من،

صَلِّيْتُهَا، لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ إِلَيْهَا، وَلَا رَغْبَةٍ مِنْكَ فِيهَا، إِلَّا تَعْظِيمًا

آنها بجا آوردم نه به خاطر نیاز و رغبتی از سوی تو به آن، بلکه تنها از جهت تعظیم

وَ طَاعَةً وَ اجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ. اَللّٰهُ إِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ

و اطاعت دستور و اجابت آنچه که مرا به آن فرمان دادی معبودا اگر عیب

أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا أَوْ سُجُودِهَا، فَلَا تُؤَاخِذْنِي، وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ

و نقصی در رکوع و سجودش بود مرا مؤاخذه مکن و بر من با پذیرش عبادات

بِالْقَبُولِ وَ الْغُفْرَانِ.

و آمرزش کاستیها تفضل کن.

و نیز در پی هر نماز، این دعا را که پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ برای تقویت

حافظه به امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَامُ تعلیم داد می‌خوانی:

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ؛ سُبْحَانَ مَنْ

منزه است پادشاهی که بر زیردستانش ستم نمی‌کند، منزه است

لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَانِ الْعَذَابِ؛ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ

خدایی که اهل زمین را به عذابهای رنگارنگ گرفتار نمی‌نماید، منزه است آن خدای بنده‌نواز

الرَّحِيمِ. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَ بَصْرًا وَ فَهْمًا وَ عِلْمًا؛

مهربان. خدایا قرار ده در دلم نور و بینایی و فهم و دانش،

تعصبات شرک

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

مسلماناً تو بر هر چیز توانایی.

و در مصباح کفعمی آمده: بعد از نمازها سه مرتبه بگو:

أُعِيدُ نَفْسِي وَ دِينِي ، وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَالِدِي ، وَ إِخْوَانِي فِي دِينِي ،

خودم و دینم و خانواده و ثروتم و فرزند و برادران دینی‌ام

وَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي ، وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِي ، وَ مَنْ يَعِينِي أَمْرُهُ ، بِاللَّهِ

و آنچه را پروردگارم روزیم نموده و سرانجام کارم و هر کس که سرپرستی او به دست من است، همه و همه را در پناه

الوَاحِدِ الْإِحْدِ الصَّمَدِ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ

خدای یگانه و یکتای بی نیاز قرار می‌دهم، خدایی که نزاده است و زاییده نشده است و کسی همتای او نیست،

كُفُوًا أَحَدٌ ؛ وَ بِرَبِّ الْفَلَقِ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا

و (پناه می‌برم) به آفریدگار سپیده‌دم از شر آنچه آفرید و از شر شب تاریک آنگاه

وَقَبَ ، وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ، وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا

که درآید و از شر زنان ساحر دمنده در گره‌ها و از شر حسود زمانی که

حَسَدَ ؛ وَ بِرَبِّ النَّاسِ ، مَلِكِ النَّاسِ ، إِلَهِ النَّاسِ ، مِنْ شَرِّ

حسد ورزد و پناه می‌برم به پروردگار آدمیان، فرمانروای آدمیان، معبود آدمیان، از شر

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ، مِنْ

شیطان مرموزی که در سینه‌های مردمان وسوسه می‌کند، چه

الْمَجْنُونِ وَ النَّاسِ . وَ از دست نوشته شیخ شهید نقل است که

شیطان جنی و چه شیطان انسی.

حضرت رسول ﷺ فرمود: هر که می‌خواهد خداوند در

قیامت اعمال زشتش را بر او عرضه نکند و پرونده گناهانش

را نگشاید، باید این دعا را بعد از هر نماز بخواند:

تعقیباتِ شَرک

اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي ، وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ

بار خدایا! همانا آمرزش تو از عمل من امیدوار کننده تر و مهربانی تو از

ذَنبِي . اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا ، فَعَفْوُكَ أَعْظَمُ مِنْ

گناه من گسترده تر است، بار خدایا! اگر گناهانم نزد تو بزرگ است، گذشت تو از گناه من

ذَنبِي . اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ ، فَارْحَمْتُكَ أَهْلُهُ

بزرگتر است، بار خدایا! اگر چه شایسته دست یابی رحمت تو نیستم، اما رحمت تو سزاوار است

أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعَنِي ، لِأَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ؛ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

به من برسد و مرا فرا گیرد، زیرا رحمتت همه چیز را فرا گرفته است، به حق مهربانیت ای مهربان ترین

الرَّاحِمِينَ . و از ابن بابویه رحمته الله روایت شده:

مهربانان!

چون از تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ

خدایا!

أَنْتَ السَّلَامُ ، وَ مِنْكَ السَّلَامُ ، وَ لَكَ السَّلَامُ ، وَ إِلَيْكَ يَعُودُ

تویی خدای سلامت «بی عیب» و سلامت تنها از تو سرچشمه می گیرد و تنها از آن نوست و به سوی تو

السَّلَامُ . سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَ سَلَامٌ

باز می گردد منزه است پروردگارت پروردگار صاحب عزت از صفاتی که مشرکان برایش بیان می کنند، و سلام

عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

بر فرستادگان او و ستایش خدای راست پروردگار جهانیان، سلام و برکات خدا بر تو

النَّبِيِّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ . السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ

ای پیامبر، سلام بر امامان هدایت گر،

الْمُهَدِيِّينَ . السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ .

هدایت یافته، درود و سلام بر همه پیامبران خدا و فرستادگان و فرشتگانش،

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ؛ السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ

سلام بر ما و بر بندگان شایسته خدا، سلام بر علی

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ . السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ ، سَيِّدَي شَبَابِ

امیر اهل ایمان، سلام بر حسن و حسین دو سرور

تعقیباتِ شَرک

أَهْلُ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ. السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، زَيْنِ

تمام جوانان اهل بهشت، سلام بر علی بن حسین زینت‌بخش

الْعَابِدِينَ. السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ .

عابدان، سلام بر محمد بن علی شکافنده دانش انبیاء،

السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ . السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ

سلام بر جعفر بن محمد آن امام راستگو، سلام بر موسی بن

جَعْفَرِ الْكَاظِمِ . السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا . السَّلَامُ

جعفر آن امام خورنده خشم، سلام بر علی بن موسی آن امام قانع و خشنود، سلام

عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ . السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِي .

بر محمد بن علی آن امام بخشنده، سلام بر علی بن محمد آن امام هدا‌یتگر،

السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ . السَّلَامُ

سلام بر حسن بن علی آن پاکیزه در‌بند، سلام

عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ . صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

بر حجت بن الحسن آن امام قیام‌کننده هدا‌یت‌شده، درود و سلام خدا بر

أَجْمَعِينَ . آنگاه هر حاجت که داری از خدا بخواه. شیخ

تمام آنان باد.

کفعمی فرموده: پس از هر نمازی می‌گویی:

رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

خشنودم به پروردگاری خدا، و دینانت اسلام، و نبوت محمد که درود خدا بر او

وَ آلِهِ نَبِيًّا ، وَ بِعَلِيِّ إِمَامًا ، وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ ، وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ

و خاندانش باد، و امامت علی، و به حسن و حسین و علی و محمد

وَ جَعْفَرٍ ، وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ ، وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ

و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و یادگار

الصَّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَيْمَّةً وَ سَادَةً وَ قَادَةً ؛ بِهِمْ اتَّوَلَى ،

شایسته (حضرت مهدی) درود بر آنان باد، که امامان و سروران و پیشوایانم باشند به آنان دوستی می‌ورزم

تعیب نماز ظهر

وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرًا. پس سه مرتبه بگو: اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ

بار خدایا از تو بخشش

و از دشمنانشان بیزاری می جویم

العَفْوِ وَالْعَافِيَةِ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

را در دنیا و آخرت خواستارم.

و تندرستی و آسایش

فصل دوم در تعیبات بربک از نماز

به دنبال نماز ظهر - چنان که در کتاب مصباح المتهجد آمده ،

بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، رَبُّ

جز خدا نیست پروردگار عرش آن

معبودی جز خدا نیست خدای بزرگ بردبار معبودی

الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ

خدایا از تو می خواهم مرا موفق به

ستایش ویژه خدای پروردگار جهانیان است.

پروردگار کریم،

مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَ عَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ، وَ الْغَنِيْمَةَ مِنْ

و بهره مندی از

و اسباب آمرزش خویش بگردانی

انجام موجبات رحمت خویش

كُلِّ بَرٍّ، وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ. اَللّٰهُمَّ لَا تَدْعَ لِيْ ذَنْبًا

خدایا! بر من گناهی مگذار،

و سلامت از هر کار بدی را از تو می طلبم.

هر کار نیک

إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَ لَاهِمًا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَ لَا سُقْمًا إِلَّا شَفَيْتَهُ،

و نه دردی مگر آنکه شفا دهی

و اندوهی منه جز آنکه از دلم برداری

جز آنکه بیماریز

وَ لَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَ لَا رِزْقًا إِلَّا بَسَطْتَهُ، وَ لَا خَوْفًا

و نه عیبی

و نه رزقی مگر آنکه گسترده سازی

مگر آنکه بپوشانی

إِلَّا آمَنْتَهُ، وَ لَا سُوءًا إِلَّا صَرَفْتَهُ، وَ لَا حَاجَةَ هِيَ لَكَ رِضًا،

و نه حاجتی که تو را در آن رضایت

جز اینکه مرا از آن ایمنی دهی و نه پیش آمد بدی مگر آنکه آن را برگردانی

وَلِيْ فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. آمِينَ رَبِّ

و مرا در آن مصلحت است مگر اینکه روا کنی ای مهربان ترین مهربانان،

دعایم را مستجاب کن ای پروردگار

الْعَالَمِينَ. وَ ده مرتبه می گویی: بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ، وَ بِاللّٰهِ اٰثِقُ،

و بر خدا توکل می کنم

به ریسمان خدا چنگ می زنم

جهانیان.

تعقیب نماز عصر

وَعَلَى اللَّهِ اتَّوَكَّلْ. سپس می گویی: اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ ذُنُوْبِيْ

بار خدا یا اگر گناهانم بزرگ است

و به خداوند اعتماد می نمایم

فَاَنْتَ اَعْظَمُ، وَاِنْ كَبُرَتْ تَفْرِیْطِيْ فَاَنْتَ اَكْبَرُ، وَاِنْ دَامَ بُحْلِيْ

و اگر همواره بخل می ورزم

و اگر کوتاهی در بندگی ام بزرگ است تو بزرگتری

تو بزرگتری،

فَاَنْتَ اَجْوَدُ. اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ عَظِيْمَ ذُنُوْبِيْ بِعَظِيْمِ عَفْوِكَ،

خدا یا بزرگی گناهانم را

به بزرگی گذشت،

تو بخشنده تری.

وَ كَثِيْرَ تَفْرِیْطِيْ بِظَاهِرِ كَرَمِكَ، وَاَقَمِعْ بُحْلِيْ بِفَضْلِ جَوْدِكَ.

و بخل مرا با جود سرشارت ریشه کن نما.

و بسیاری کوتاهی ام را به بزرگواری آشکارت بیامرز

اَللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ؛ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ؛ اَسْتَغْفِرُكَ

معبودی جز تو نیست، از تو آمرزش می خواهم

بار الها! هر نعمتی که در دست ماست از سوی توست،

وَ اَتُوْبُ اِلَيْكَ.

و به سوی تو باز می گردم.

تعقیب نماز عصر نقل از مصباح المنجد

اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ، الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ،

و بخشنده مهربان،

آن زنده پاینده

از خدایی که معبودی جز او نیست

ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ، وَاَسْأَلُهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيَّ، تَوْبَةَ عَبْدٍ

توبه بنده

و از او می خواهم که توبه ام را بپذیرد،

آن خداوند دارای عظمت و بزرگواری آمرزش می جویم،

ذَلِيْلٍ خَاضِعٍ فَقِيْرٍ، بِاَيْسٍ مِسْكِيْنٍ مُسْتَكِيْنٍ مُسْتَجِيْرٍ،

و پناهنده ای

بینوا پریشان زمین گیر

خوار، فروتن، فقیر،

لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُسُوْرًا.

و رستاخیز خویش را در اختیار ندارد.

و مرگ و زندگی

که سود و زیان

سپس می گویی: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ،

از نفسی که سیر نمی شود

خدا یا به تو پناه می آورم

وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ،

و از نمازی که اوج نمی گیرد

و از دانشی که سود نمی بخشد،

و از دلی که بیم بر نمی دارد

تعیب نماز مغرب

وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ ،

و از دعایی که مستجاب نمی‌شود. خدایا! آسانی پس از سختی

وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكُرْبِ ، وَالرِّخَاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ . اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ

و گشایش پس از گرفتاری و آسایش پس از مشقت را از تو خواستارم. خدایا هر آن نعمتی که در دست ماست

نِعْمَةٍ فَمِنْكَ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ؛ أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ .

از جانب توست، معبودی جز تو نیست از تو بخشش گناهانم را می‌خواهم و به سوی تو باز می‌گردم.

از حضرت امام صادق عليه السلام روایت شده : هر که پس از

نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار کند، حق تعالی هفتصد گناه

او را بیامرزد ، و از حضرت امام جواد عليه السلام روایت شده :

«کسی که پس از نماز عصر ده مرتبه سوره «قدر» را بخواند،

در آن روز، همانند اعمال خلائق براو بگذرد». و خواندن

دعای «عشرات» در هر صبح و شام مستحب است و بهترین

زمان برای خواندن آن بعد از نماز عصر روز جمعه است.

این دعا بعداً ذکر خواهد شد. [صفحه ۱۷۷]

تعیب نماز مغرب نقل از کتاب مصباح المهج

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ؛ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ، صَلُّوا

همانا خدا و فرشتگانش بر پیامبر ص درود می‌فرستند، ای کسانی که ایمان آورده‌اید

عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ ، وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ

بر او درود فرستید و سلام خاص خویش را نثار وی کنید. خدایا بر محمد پیامبر و فرزندانش او

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ پس هفت مرتبه می‌گویی : بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

و خاندانش درود فرست.

تعیب نماز مغرب

الرَّحِيمِ؛ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. و سه مرتبه

و مهربانی اش همیشگی است و هیچ نیرو و توان نیست جز آنکه به خدای بلندمرتبه بزرگ وابسته است.

بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ.

سپاس خدای را که هر چه بخواهد می کند و جز او نتواند هر چه بخواهد انجام دهد

سپس بگو: سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اِغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا،

پاک و منزهی تو، معبودی جز تو نیست، همه و همه گناهانم را ببامرز

فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ.

زیرا به راستی همه و همه گناهان را جز تو کسی نمی آمرزد

سپس نافله مغرب را به جا می آوری که دو نماز دو رکعتی است و بین آن دو نماز سخن مگو. شیخ فرموده :

روایت شده: که در رکعت اول سوره «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» و در رکعت دوم سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» خوانده شود و در دو رکعت دیگر هر سوره ای را که بخواهد. و روایت شده که حضرت امام هادی علیه السلام در رکعت سوم (از آن چهار رکعت نماز نافله) سوره «حَمْد» و آیات اول سوره «حَدِيد» تا «وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ» و در رکعت چهارم «حَمْد» و آیات آخر سوره «حَشْر» از «لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ» تا پایان سوره را قرائت می کردند.

و مستحب است در سجده آخر نافله ها در هر شب و به ویژه در شب جمعه، هفت مرتبه خوانده شود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ، وَمُلْكِكَ

و نام بزرگ و فرمانروایی

به نگاه بزرگوارانهات

خدایا از تو می خواهم

تعقیب نماز مغرب

الْقَدِيمِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ؛

دیرینهات که بر محمد و خاندان او درود فرستی و پیامبری گناه بزرگ مرا،

إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ. و چون از نافله فارغ شدی هر چه

چه گناه بزرگ را جز آمرزگاری بزرگ نمی‌آمرزد

می خواهی تعقیب بخوان، سپس ده مرتبه بگو: مَا شَاءَ اللَّهُ،

آنچه خدا بخواهد خواهد شد.

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ؛ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. آنگاه بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

هیچ نیرویی نیست مگر سرچشمه یافته از خدا، از خدا آمرزش میطلبم خدایا!

مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنَ

از تو موجبات رحمتت و اسباب آمرزش حتمی‌ات، و رهایی از آتش دوزخ و از

كُلِّ بَلِيَّةٍ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ، وَ جِوَارِ

هر بلا و کامیابی به بهشت و خشنودی تو در خانه امن آن جهان و همسایگی

نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ. اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ

پیامبرت محمد (درود بر او و خاندانش) را خواستارم. خدایا هر نعمتی که بدست ماست

فَمِنْكَ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ. و بین

از جانب توست، جز تو شایسته پرستش نیست، از تو آمرزش می‌جویم و به سوی تو می‌پویم

نماز مغرب و عشاء نماز «غفيله» را می‌خوانی که دو رکعت

است. در رکعت اول بعد از «حمد» می‌خوانی:

﴿وَذَا النَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا، فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ، فَنَادَى

و همراه ماهی (یونس) را یاد کن آن‌گاه که خشمناک از میان قوم خود بیرون رفت، سپس گمان کرد که بر او تنگ

فِي الظُّلُمَاتِ، أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ

نگیریم، پس در میان تاریکیها ندا داد که شایسته پرستشی جز تو نیست، پاک و منزهی به راستی من از

الظَّالِمِينَ؛ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُنَجِّي

ستمکاران بودم، پس دعایش را مستجاب نمودیم و او را از غم رهانیدیم، و این چنین